

го умилкване и съ многи молби, тя мѣ склони да отида на сватбата на нейното момиче. *X. I, 189.* Пуста стара брантия мѣ укроти, и мѣ направи да повѣрвамъ че цалувката не е зло нѣщо. *ib. 191.*

Брънчелива муха жузкащя муха (*ср. бръмбаръ*): Прѣзъ Юнія хубаво врѣмя ще дойде, ако брънчеливы-ты мухи гѣсто лѣтять надвечерь. *Л, Д. 1869 p. 38.*

Бръня с. ж. панцырь: Той бѣше примѣнецъ со златнѣ брънѣ, врѣзъ зеленъ кафтанъ (*во всемъ парадѣ, въ золотомъ панцырѣ на полукафтанѣ зеленомъ*). *P. 46.*

Бръснарь с. м. цирюльникъ, бородобрѣй (*син. берберинъ, бричачъ*): Рихардъ чловѣкъ бръснарь (берберъ). *Л. Д. 1873 p. 194.*

Бръсначь с. м. бритва (*син. бричь*): „Я земи скоро бръснача, Руса ми коса обрѣси“—Деверъ и коса обрѣсна. *M. 89.* Баба-та прѣсича пѣпъкъ-тъ съсъ бръсначь-тъ. *Ч. 2.* Кой си има брадѣ, да си има и бръсначь. *Ч. 172.*

Бръсна м. св. обрѣю: Въ Сѣботѣ годеникъ-тъ призовава берберинъ-тъ да го бръсне. *Ч. 14.* Пази ся отъ оногова, когото непознавашъ, защото бръснарьтъ на чуждѣ главѣ си учи да бръсне. *II. 17.* Като чловѣкъ е началъ да си бръсне брадѣ-тъ, добръ бы было да ся научи самъ да си бръсне. *Л. Д. 1873 p. 79.* Въ войскѣ-тъ, гдѣ-то хора-та носятъ брадѣ, болѣсти-ты на дыхателны-ты органы ставать по-рѣдко, отъ колкото тамъ, гдѣ-то брады-ты ся бръснѣтъ. *ib. p. 82.* Байо ви Бачко може да свира съ цигулка, да бръсне глави, да плѣте чораше и пр. *3. 303.* И брадытъ и вѣждытъ имъ са бръснати. *X. I, 115.*

Бръсъ с. м. (*см. бръсть*) вѣтки, отпрыски: Водата, която текла изъ долините, са пренищвала съ дървета и съ бръсъ, за да задържатъ златото, и послѣ ги изгаряле, за да получатъ ударжавшиятъ са на тѣхъ металъ. *3. 238.* (*Срб. брст m. junge Sprossen, frondes. Вук P. 45.*)

Брътъм м. дл. (*ср. бръшолевъ*) болтаю: „Бей, тѣзи наденица много солена“, ходеше да си брътъмъ още селенинъ-тъ! „хемъ вѣта, сякашъ че е останала отъ чумовото“... *Зк. 85.* (*ср. у Даничица R. I, 684: brtljiti blaterare.*)

Бръчина с. ж. Врчинка ум. (*Ср. въ Хорв. Слов. Филиповича I, 61, 65: Врчина augt. von brk m. Spitze*) възвышенность: Кога-то дойде день-о на тоя празникъ (Курбанъ), който си има юртище (ѳортѣ) на бо една отъ бръчины-тъ, клали и курбанъ. *Ч. 111.* Едно нѣщо отъ барчинка на барчинка върви и казува: уйко! уйко!—Звонецъ-о. *Ч. 122.* (*лат. Ср. см. юртище, Курбанъ.*)